

[Johan Nielsen.]

ter. Jeg kan huske, at da jeg for 30 år siden læste ved Københavns universitet, sagde Hal Koch sådan: „De mænd, som er lærere og eksaminatorer ved universitetet her, de har ikke opdaget, at bogtrykkerkunsten er opfundet, endnu. De står og forelæser over noget, som de kunne udgive i en bog, så alle studenterne kunne læse det.“ Og når man skal op til eksamen, ja, så bliver man stængt inde i et rum uden nogen hjælpemidler. „Når jeg skal lave noget til radio eller til et foredrag“, sagde Hal Koch, så låser jeg mig aldrig inde på wc, når jeg skal gøre det, men jeg går ind i mit bibliotek og henter alle de hjælpemidler frem, som jeg har brug for.“

Det forekommer mig, at man siden da er kommet noget videre. Det forekommer mig, at det er nogle af Hal Kochs ideer, der bliver realiseret bl. a. på RUC, og derfor ville det smerte mig dybt, hvis der skulle ske noget med RUC.

Jeg kan godt huske, da jeg læste ved Københavns universitet, at man var sur over denne massive konservatisme, man mødte dér, og jeg sagde til mig selv: når du engang bliver færdig, skal alt blive anderledes.

Ja, god morgen mine blanke støvler. Den dag, da jeg blev færdig, reagerede jeg vel som de allerfleste af dem, der var blevet færdige før mig og efter mig: jeg tænkte bare på at blive så godt placeret i samfundet som muligt.

Så længe der er liv i vore unge mennesker, så længe behøver vi ikke at frygte. Hvis vi nu ved hjælp af lovgivning skal stoppe munden på dem, så tror jeg, at vi gør noget, som vi senere bitterligt kommer til at fortryde.

Vi lever i Grundtvigs fædreland:

Frihed lad være vort løsen i Nord, frihed for Loke såvel som for Thor.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Der er fremkommet meget forskelligartede udtalelser under denne debat, og jeg skal nok vare mig for at forsøge at drage nogen som helst form for konklusion af det, der er sagt. Jeg skal prøve at svare på nogle af de kommentarer og spørgsmål, der har været fra de forskellige ordføreres side.

Fru Gerda Møller var først inde på problemet om de sidste forhandlinger og det

resultat, der kom ud af det. Fru Gerda Møller fremhævede, at de studerende sagde, at de havde vundet en stor sejr, og fru Gerda Møller mente i øvrigt, at det eksterne rektorat havde strakt sig for langt.

Det samme spørgsmål var hr. Brixtofte inde på. Han spurgte direkte, hvad indholdet af forliget var, og hvorfor de studerende ikke kunne tage det først, og refererede så i øvrigt til, hvad man kunne læse i aviserne.

Principielt er jeg enig i de bemærkninger, fru Lone Dybkjær kom med, da hun sagde, at det selvfølgelig ikke var muligt for folkettingen hverken i en debat som denne eller for den sags skyld i undervisningsudvalget at tage stilling til et sådant forhandlingsresultat. Det mener jeg heller ikke det er. Vi har fået et eksternt rektorat, netop fordi det ikke skulle være en politisk styring, men det skulle fungere som et rektorat.

Alligevel, da spørgsmålet nu er rejst, og da jeg selvfølgelig har fået resultatet af disse forhandlinger, skal jeg til gavn for hr. Brixtofte og for at påvise, at hr. Brixtoftes argumentation ikke har nogen holdepunkter, nævne indholdet af dette forhandlingsresultat.

Det indeholder for det første nogle henstillinger til censorerne. Disse henstillinger til censorerne har været indeholdt i alle de forhandlingsoplæg, der er kommet fra det eksterne rektorat. Det eneste nye i forbindelse med de sidste forhandlinger var, at formændene for censorkorpserne også gik ind i det og afgav en erklæring, som de studerende fandt vigtig, men hvorom jeg må sige, at den henstilling, man tidligere havde givet, er fuldstændig sammenfaldende med de udtalelser, der er kommet. Det er i virkeligheden tre af punkterne i forliget, altså forholdet til censorerne.

Så var der spørgsmålet om hjælpelærere. Heri siges, at hjælpelærere, som har været vejledere ved projekter, medvirker sammen med den for projektet ansvarlige fastansatte lærer — som er angivet på eksamenstilmeldingen — ved eksaminationen og bedømmelsen af præstationen, og det siges, at i den endelige votering deltager kun den fastansatte lærer. Det, der er tale om her, er altså, at hjælpelærerne kan være med i forbindelse med eksaminationen af projektet. Jeg ved ikke, om hr. Brixtofte finder det særlig katastrofalt.